

For så vidt angår de ovenfor rejste spørgsmål, kan jeg oplyse, at hverken den gældende lov eller lovforslaget vil være til hinder for, at Grosserer-Societetet optager frivillige medlemmer uden for København. Blandt societetets medlemmer var der i øvrigt i 1964 322 fra de københavnske omegnskommuner og 96 fra provinsen, men en betydelig del af disse er formentlig lovpligtige medlemmer, idet de tillige driver forretningsvirksomhed i Københavns kommune. Societetet har oplyst mig om, at det fra tid til anden som medlemmer har optaget provinsfirmaer, der har udtrykt særligt ønske herom, medens der aldrig har været agiteret for, at firmaer uden for Københavns kommune skulle indtræde som medlemmer af societetet.

I denne forbindelse kan jeg endvidere pege på, at der til varetagelse af fælles interesser for Grosserer-Societetets og Provins-handelskammerets medlemmer er oprettet Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, der har ligelig repræsentation fra de 2 organisationer, og som har til opgave ved samvirke mellem disse at varetage fælles interesser.

Mener man ikke at kunne følge forslaget om, at ordningen med tvungent medlemskab for københavnske grosserere oprettholdes, bør konsekvensen efter min opfattelse blive, at de særlige bestemmelser i lovforslaget om Grosserer-Societetet og om betegnelsen „grosserer“ helt bør bortfalde og ikke erstattes af andre bestemmelser. Dels må det være betænkeligt at udvide pligten til at være medlem af societetet til næringsdrivende uden for København, idet disse formentlig ikke kan have den samme interesse i et medlemskab som de københavnske grosserere, dels må det være betænkeligt lovgivningsmæssigt at give ret til et medlemskab af en sådan erhvervsorganisation, idet dette ikke er almindeligt, og da spørgsmålet om, hvorvidt foreninger eller organisationer har pligt til at optage medlemmer, må afgøres af organisationsmæssige vedtægtsbestemmelser og ud fra dansk rets almindelige bestemmelser i så henseende.

Ad skrivelse af 7. oktober 1965 fra Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere til folketingets udvalg angående forslag til

næringslov m. fl. forslag og skrivelse af 15. oktober 1965 fra Forbrugerrådet til Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere.

Landsorganisationen ønsker, at bestemmelserne i næringslovforslagets § 12 om omførsel af varer ændres, således at de ambulante fiskehandlere foruden naturalprodukter af fiskeri samt frosne, røgede og saltede fiskevarer fortsat får ret til at omføre tilbehør til fiskevarer som f. eks. sennep, remoulade og rasp samt fiskehermetik af dansk oprindelse.

Forbrugerrådet støtter landsorganisationens ønsker, og det samme har Dansk Fiskeriforening og Vestjydsk Fiskeriforening gjort i skrivelser til landsorganisationen.

Når lovforslaget ikke har fulgt disse ønsker fra detailfiskehandelen, selv om ønskerne var fremme allerede i næringslovkommissionen, er det, fordi det er fundet rigtigst at tiltræde kommissionens indstilling om, at sådan omførsel ikke fortsat tillades for andre end de personer, der ved lovens ikrafttræden omfører disse varer. Man har herved haft for øje, at omførsel af de pågældende varer til detailsalg ligesom omførsel af en række andre fødevarer næppe vil være påkrævet eller ønskelig af hensyn til befolkningens forsyning hermed.

Imidlertid må det erkendes, at der her kan være et særligt hensyn at tage til forhandlere af de nævnte varer. Endvidere kan det være en lettelse for forbrugerne, i hvert fald på landet, at de varer, der normalt indkøbes hos en fiskehandler, også kan købes hos den ambulante fiskehandler. Herefter, og da de særlige ordensmæssige og lignende hensyn, som bl. a. ligger til grund for den foreslåede indskrænkning i omførslen af varer, næppe foreligger her, kan jeg efter omstændighederne tiltræde en imødekommelse af det af foreningen fremsatte ønske.

En imødekommelse af landsorganisationens ønske vil eventuelt kunne ske ved, at der som et nyt stk. efter stk. 1 i lovforslagets § 12 indføjes: „Den, der i henhold til stk. 1 alene omfører fiskevarer, kan i forbindelse hermed omføre tilbehør hertil samt fiskehermetik.“ Derimod mener jeg ikke, at en sådan udvidelse af afsætningsretten kan begrænses til fiskehermetik af dansk oprindelse, idet dette muligt vil kunne komme i strid med internationale forpligtelser.